

مل جونز سپس از طریق همان خبرنگار هندی با یکی از بازیکنان تیم ملی کریکت زنان افغانستان تماس گرفت و از او پرسید: «آیا کاری از دستش برمی‌آید؟»

آن بازیکن پاسخ داد که همه‌ی هم‌تیمی‌ها و کارکنان پشتیبانی‌اش، باید از افغانستان خارج شوند.

جونز خیلی زود شبکه‌ای از دوستانش در تیم ملی را تشکیل داد و موفق شد با ارتباط‌گیری با مسئولان وزارت خارجه‌ی استرالیا، مقدمات مهاجرت ۱۲۰ نفر (۱۹ بازیکن و خانواده‌شان) را فراهم کند.

آن‌ها ابتدا به صورت زمینی به پاکستان و سپس با پروازهای نظامی به دبی و بعد از آن‌جا با پروازهای تجاری که توسط دولت استرالیا حمایت می‌شدند، به ملبورن یا کانبرا پرواز کردند.

